

Forslag, der gaar ud over det da foreliggende saa betydeligt, som her tilsigtes, forekommer mig ikke at kunne have nogen Udsigt til at blive endelig vedtaget af Rigsdagen efter det Standpunkt, som det andet Thing indtager i nærværende Sag. Jeg skal ganske vist indrømme, at der i hvert Fald for adskillige ogsaa af de høiere Lønnede Embedsmænds Vedkommende kan være Trang til det tilsigtede Tillæg; men jeg vil dog bede erindret, at det Tillæg, som det her dreier sig om, jo er for indeværende Finantsaar, og den Dyrktid, som jeg ganske vist veed, at ærede Medlemmer nu ville mene, er tilstede i høiere Grad, var dog ikke tilstede, da Forslaget først var til Behandling i sidste Samling. At Priserne paa forskellige Livsforbrønde nu ere stegne endel, er ganske vist, men denne Stigning vil søles selvfølgerlig i ikke ringe Grad af mange andre af Statens Borgere end just Embedsmændene. Da der dog maa være begrundet Haab om, at den almindelige Lønningse Revision ikke vil lade vente længe paa sig, forekommer det mig, at man ikke paa nærværende Tidspunkt skulde gaa ud over, hvad der har været bevilget i Tillæg i de senere Aar. Jeg kan derfor ikke stemme for Forslaget, men maa stemme imod det, idet jeg mener, at, om der end ganske vist er Grund til i hvert Fald for en Del af disse Embedsmænds Vedkommende at give Tillæg, synes det mig dog ikke, at man skulde gaa saa høit op, som her er foreslaaet. Jeg vil for Resten grumme nødtigt, at denne Sag, der i sidste Samling strændede, nu atter skulde gaa samme Veie. Idet jeg nok i og for sig tror, at der kan være endogsaa betydelig Grund tilstede, og at Billighed kan tale for, at man giver de mindre Lønnede Noget, synes jeg ikke, at der kan med Rette siges, at være den samme Grund tilstede for Alle.

Suel: Maatte jeg blot tillade mig at gjøre den ganske korte Bemærkning til det ærede Medlem, at, saaledes som Aaret stiller sig iaar, ere de Agerbrugende favoriserede i høi Grad, idet deres Indtægter hele Landet over ere betydelig større netop iaar, end de have været i mange Aar, og det ikke alene paa Grund af en god Aal, men ogsaa paa Grund af dyre Priser for den Aal, de have faaet. Disse høie Priser lider Embedsstanden under. Nu er der ganske vist mange andre Samfundsklasser her i Landet end Embedsstanden og Agerbrugerne, men Størsteparten af de øvrige Samfundsklasser have det netop bedre paa Grund af, at Agerbrugerne har faaet flere Penge i Lommen; thi saavel de Handlende som de Industridrivende, baade de høiere og de lavere Arbejdere, have større Espning i saadanne Aar, hvortil Embedsstanden har, naar galt skal være, ofte meget Mæde at bestille, naar Lidene gaa op ad, men den har samtidig ingen Fortjeneste af,

at Priserne paa Livsforbrønde blive større; det er rent Tab for den.

Wagen: Det ærede Medlem mente, at det var urigtigt, at vi havde stillet Forslag om at følge Regjeringen og ikke havde nøiedes med at stille Forslag om at blive staaende ved de 4,400 Kr. Jeg skal tillade mig at forklare, hvorfor vi have ment ikke at kunne blive staaende derved. Jeg vil minde om, at, da Forslaget her første Gang forelaa til Behandling, vedtog vi et Forslag om at blive staaende ved det, som var bevilget Embedsmændene i en Række af Aar. Vi vedtog det som et Mæglingforslag mellem det, der var forlangt af Regjeringen, og det, der var bevilget af det andet Thing, idet vi gjorde det Tilbud, at, hvis det andet Thing vilde gaa ind paa fremdeles at bevilge indenfor den samme Plamme, som der var bevilget indenfor i en Række af Aar, vilde vi mene, at vi kunne forsvare at blive staaende ved denne Grændse. Det Tilbud sendte vi, men det blev ikke modtaget. Saa kom Sagen tilbage igjen. Hvad er der saa for os at gjøre? Skulde vi saa blive ved at gjøre et Tilbud, som ikke bliver modtaget? Skulle vi blive ved at mægle, naar man ikke har taget imod vort Mæglingforslag? Saa mente vi, at der ikke var Andet at gjøre end at sige: Saa træde vi tilbage til det, som er vort principielle Standpunkt, det, som vi med fuld Overbevisning kunne slutte os til, nemlig det Forslag, som er forelagt af Regjeringen. Naar vi skulle gaa til nye Forhandlinger eller Overvejelser om dette Punkt, maa der ikke være nogen Tvivl om, hvilket vort principielle Standpunkt er, nemlig det, at vi ere i fuldstændig Overensstemmelse med Regjeringen. I Henhold til denne Betragtning have vi tilladt os først og denne Gang igjen at stille dette Forslag.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

det foranstaaende Indbringningsforslag af Carstensen, Suel og Wagen om at give Lovforslaget en anden Affattelse

vedtoges med 37 Stemmer mod 7.

Lovforslaget i den saaledes ændrede Skikkelse samt

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 39 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden og sidste Behandling af: Statsrevisionens Betænkning over